



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

7. De Ceremoniis quibus Ecclesia utitur in collatione Confirmationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

assumatur. Nisi hoc à parentibus, aut tutoribus, aut aliis suppleretur.

Contrahitur spiritualis cognatio eo modo quo in Baptismo, conformiter ad Conc. Trid. sess. 24. c. 2. videlicet inter Patrum & Confirmatum, ejusque Patrem & Matrem. Et hoc licet Patrus non fuerit confirmatus, dummodo sit baptizatus, quia per solum Baptismum factus est capax spiritualis cognationis.

Tametsi autem non conveniat eundem esse Patrum Baptismi & Confirmationis, fieri tamen id potest si necessitas urgeat, ut habetur c. *In Catechismo* supra citato *In Catechismo, & in Baptismo, & confirmatione, unus Patrus fieri potest si necessitas cogit, non est tamen consuetudo Romana.*

Unum autem & non plures adhibendos esse colligitur ex Conc. Trident. ubi sup. cap. 2. dicens *Tenentem* in singulari, postquam pluraliter de Patribus Baptismi fuisset locutum.

ARTICULUS VII.

De Cæremoniis quibus Ecclesia nititur in collatione Confirmationis.

Nolo hinc agere de illis Cæremoniis quæ adhibentur in consecratione Chrismatis,

tis, quæ licet ab sunt my a. 12. E to Conf ribus la de illis q Pastores tempus lum inst omnia e Solu ris 3. p Sacram robur sp versario conveni fronte, p signo cr. debet esse autem l nifesta l linitur manife, & Apo manife Secund fessione ter tim tem s propter

tis, quæ ab Episcopis fit in cænâ Domini, quæ licet ab hæreticis derideantur, plenæ tamen sunt mysteriis quæ tam à Suarez 3. p. q. 72. a. 12. Et à Bellarmino tomo 3. de Sacramento Confirmationis c. 13. quàm ab aliis Doctoribus latè describuntur. Solum autem agam de illis quæ in ipsâ Confirmatione adhibentur. Pastores autem & Missionarij præviè ante tempus quo ab Episcopo conferenda est, populum instruant, ut majori utilitate & devotione omnia exerceantur.

Solum autem utar verbis Angelici Doctoris 3. p. q. 72. a. 9. ubi sic discurrit: *In hoc Sacramento homo accipit spiritum sanctum, ad robur spiritualis pugne, ut fortiter etiã inter adversarios fidei, Christi fidem confiteatur. Vnde convenienter signatur Chrismate signo crucis in fronte, propter duo. Primò quidem, quia insignitur signo crucis, sicut miles signo ducis. Quod quidem debet esse evidens & manifestum: Inter omnia autem loca corporis humani, maximè frons manifesta est, quæ quasi numquam obtegatur, & ideo linitur confirmatus chrismate in fronte, ut in manifesto demonstret se esse Christianum, sicut & Apostoli post acceptum spiritum sanctum, se manifestaverunt, qui prius in canaculo latebant. Secundò quia aliquis impeditur à liberâ confessione nominis Christi propter duo, scilicet propter timorem & verecundiam. Vtriusque autem signum maximè manifestatur in fronte propter duo; scilicet propter propinquitatem*

N 5

imagina-

imaginationis, & propter hoc quod Spiritus à corde directè ad frontem ascendunt. Vnde vercundati erubescunt, timentes autem pallefcunt, ut dicitur Ethic 4. Et ideo in fronte signatur Chrismate, ut neque propter timorem, neque propter erubescenciam nomen Christi confiteri pratermittat.

Sequuntur deinde preces. Et datur confirmato pax, in signum acceptæ gratiæ Spiritus sancti, cuius effectus est pax.

Uterius Episcopus leviter cædit Confirmatum in maxillâ, & dicit ipsi: *Pax tecum* quo significatur quod armare se debeat confirmatus, ad injurias pro Christi fide fortiter perferendas.

Vitta autem linea quâ frons confirmati obligatur, ad alium nullum finem deservit, quàm ad reverentiam S. Chriſmatis, ut non temerè abstergetur aut abluatur, sed exsiccecur. Quæ Cæremonia omninò servanda est, ut insinuat S. Thomas 4 dist. 7. q. ult. art. ult. Circa tempus autem illam sic gestandi, nihil determinatum est. Ac proinde servanda singularum Ecclesiarum consuetudo.

Omnes prædicti ritus seu Cæremonix non sunt quidem de necessitate Sacramenti, servandæ tamen sub peccato mortali, propter antiquam & semper servatam consuetudinem Ecclesiæ,